

Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği İstanbul Şubesi

Geleceğe Umut Köprüsü (GUK) Sosyal Sorumluluk Projesi

Proje Yürütücüsü: EYLÜL

Derneğimizin web sitesinde mevcut olan KVKK kurallarını okudum, açık rıza veriyorum ve kabul ediyorum.

Proje Tarihi: 6 Eylül – 10 Eylül 2023

Proje Uygulama Bölgesi: Erzurum, Merkez

Bu projeye 06.09.2023 Çarşamba günü 6 çocuk ile başladım. Projeyi Erzurum/Merkez’de yürütmekteyim.

Geçen yaz da Erzurum’da yürüttüğüm projeye bu şehir hakkında bilgi vererek başlamak istiyorum. Buralı olmamama rağmen 6 senedir ailemle birlikte burada yaşamam bana gözlem yapacak kadar zaman verdi. Erzurum Doğu Anadolu’da bulunan ve Cumhuriyet mücadelemizin belki de ilk tohumlarının atıldığı bir büyükşehirdir. Ancak bu ne yazık ki sizi yanıltmasın toplumda vizyon kısıtlılığının ve yozlaşmanın eserlerini yazın sokakta askılı bir kıyafetle yürüyerek 5 dakikada hissedebileceğiniz bir yerdir. Buradaki nüfusun %98’i İslam dinine aşırı muhafazakarlık derecesinde bağlı, kadın-erkek eşitliğine asla inanmayan, hayattaki tek amacın evlenip çocuk bakacak bir kadın ve eve ekmek getirecek bir erkek bulmak olduğuna inanan insanlardan oluşur. Erkeklerin kıraathanelere gidip saatlerce boş boş oturma kültürü hala devam etmektedir. Kız çocukları lise sonda bile olsa asla akşam ezanından sonra eve giremez, erkek arkadaş edinemez. Yine de kızların okumasına karşı çıkan bir toplum asla değildir ancak onlar için kendi ifadeleriyle öğretmenlik, avukatlık, doktorluk gibi “kadın meslekleri” yapmalarını isterler. Yani kısacası şehrin buharı kendi içine kaynar ve insanı da bundan son derece memnundur. Aile değerleri çok önemlidir, kalabalık ailelerin hala bir arada yaşadığını görebiliriz. Şehir 6-7 ay boyunca kar altında kalır ve bu yüzden çocukların yapabileceği tek şey okula gitmek okuldan eve geri dönmek olur. Şehre dışarıdan gelen öğrencilerin de etkisiyle ailelerin nispeten görüşleri yumuşamaya başlamıştır. Ancak yaşlı kesimdeki insanlarda benim en çok gözlemlediğim söz: “Kız çocuğu şehir dışında mı okurmuş?” olmaya devam etmektedir. Bütün bunların dışında şehir merkezinde kültürel alanlar mevcuttur. Hatta geçtiğimiz haftalarda bir kültür yolu festivali bile düzenlenmiştir. Aileler çok kalabalık olmakla beraber ekonomik durum merkezde orta haldedir çünkü yukarıda anlattığım gibi aileler bir aradadır, yapılacak etkinlik azdır. İnsanlar genelde büyükbaş hayvancılık, esnafılık, memurluk gibi işlerle meşguldür. Ben projemde çocuklara okumanın ve hayaller edinmenin- ki bunu yapmaya çok uzak, kendine biçilmiş role göre yaşayacak birçok öğrenci var- ve o hayallerin peşinden koşmanın değerini anlatmayı ve derneğin sağladığı eğitimlerden aldığım bilgileri aktarırken aynı zamanda onların yüzünü gülümsetmeyi amaçlamaktayım.

Projeye katılan çocukları mahallemizin yakınlarında oturan ve yardıma muhtaç olduğunu bildiğimiz bir tanıdık yardımıyla buldum. Projenin ilk günü için ailelere projemi telefon yoluyla açıkladım ve tanıdığımızın çocuğu, onun mahalleden arkadaşı ve komşu çocukları ile buluşmak ve onların evinin yakınlarında toplanmak için izin alarak anlaştık. Bu projemdeki bazı çocukların babası seneler evvel vefat eden, annesi-babası ayrı olan, babasının nerde olduğunu bilmeyen çocuklar olduğunu tanıdığımız aracılığıyla öğrendim. Ve çocuklarla sağlıklı iletişim kurmamda derneğimizin bize verdiği eğitimler bana çok yardımcı oldu. Bunun gibi hassas konuları herkesin içinde veyahut çocuğun rızası olmadan açmamaya, onları bir şekilde gücendirmemeye ve arkadaşları ile ilişkilerini bozacak herhangi bir davranışta bulunmamaya projenin başından itibaren hazır oldum.

Projeye Katılan Çocuklar:

1. Çocuk: Ömer (13 yaş- 8. Sınıfa geçmiş)

Yahya Kemal Ortaokulu

2. Çocuk: Fatma Zehra (12 yaş- 7. Sınıfa geçmiş)

Yahya Kemal Ortaokulu

3. Çocuk: Belinay (10 yaş- 5. Sınıfa geçmiş)

Yahya Kemal Ortaokulu

4. Çocuk: Ela Nur (11 yaş- 6. Sınıfa geçmiş)

Mehmetçik Ortaokulu

5. Çocuk: Devran (13 yaş- 8. Sınıfa geçmiş)

Yahya Kemal Ortaokulu

6. Çocuk: Sümeyye Ceylin (13 yaş- 8. Sınıfa geçmiş)

Ceylin Erzurum'a anneannesini ziyaret etmeye gelmiş. Ve normalde Ankara'da yaşamakta olup okul değiştirme sürecindeymiş.

- 1. Gün (06.09.2023):** Ailelerinin izni dahilinde çocukların oturduğu mahalledeki parkta buluştuk. Ardından hepsine adımları, okuduğum okulu ve bu projenin amacını açıkladım. Hep beraber yürüme mesafesindeki çay bahçesine doğru yola çıktık. Çocuklar yeni tanışmanın heyecanı ile biraz sessizlerdi o yüzden varana kadar. Her gün için neler planladığımı onlarla paylaştım. Çay bahçesinde hep birlikte çok güzel ev yapımı limonatalarımızı içtik. Burada tek tek çocukların adını ve okullarını öğrendim. Ardından hem onların birbiriyle daha iyi kaynaşması hem de sonraki günlerde çizecekleri “Hayalimdeki Meslek” temalı resimleri için onlara gelecekte ne olmak istediklerini her birine söz vererek sordum. Sırasıyla Ömer ileride savcı veya polis olmak istediğini, Fatma Zehra gezgin olmak istediğini, Belinay ve Elanur henüz karar veremediklerini, Sümeyye Ceylin savcı olmak istediğini ve Devran ise polis olmak istediğini söyledi. Burada çocuklara neden bu meslekleri yapmak istediklerini de sordum. Aldığım cevaplarda hepsinin kendini tanıdığını ve kendi özelliklerine göre bu meslek seçimini yaptıklarını görmek beni çok mutlu etti. Onlara her zaman hayallerinin peşinde koşmanın kıymetini anlattım ve bir işi sadece parası için değil aynı zamanda mutlu olmak için yapmamız gerektiğiyle ilgili biraz sohbet ettik. Özellikle Zehra’nın gezgin olmak istemesi çok hoşuma gitti. Çünkü genelde burada yaşayan çocukların ailelerinin kafasında çocuğum okusun doktor olsun bana da baksın mantığı olduğu için çocuklar da bunu kendi hayalleri zannedip bu bölümü seçtiklerinde pek mutlu olamıyorlar. Zehra televizyonda bir gezi programı izlediğini ve o bölümde Kanada’nın anlatıldığı özellikle oradaki sincapları görmek istediğini söyleyince hepimizin içi tatlı bir mutlulukla doldu. Çocuklar ve hayalleri gerçekten büyüleyici. Daha sonrasında çocuklara bu projede asıl onların neler yapmak istediklerini sordum. Ömer, Zehra ve Ceylin sokak hayvanlarını beslemek istediklerini söyledi. Bu beni çok mutlu etti çünkü geçen sene de bunu yapıp çok eğlenmiştik. Bazı çocuklar evlerine yürüme mesafesinde olan bu çay bahçesine ilk defa geldiklerini söyleyip bana teşekkür ettiler. Bugün son olarak bir kelime oyunu oynadık ve sırasıyla her kelimenin son harfiyle başlayan kelimeler türettik. Çocuklarla tekrar evlerine yürüdük ve onlara, onlar için aldığım defter, okuma kitabı (hayalperestlikleri hep diri kalsın diye Don Kişot’u seçtim) ve sulu boyalarını hediye ederek yanlarından ayrıldım.
- 2. Gün (07.09.2023):** Bugün çocukları evlerinden alarak dünküne nazaran biraz daha fazla yürüyerek lunaparka getirdim. Erzurum’da bir yerden bir yere 20 dakika yürüyerek şehirdeki çoğu işimizi halledebilmemiz bu proje için bir avantaj oldu. Ayrıca çocuklar yürümeyi benden daha çok seviyor. Yolda trafik kurallarından konuşarak dikkatlice yürüdük. Henüz ikinci gün olmasında rağmen hem çocukların bana karşı hem de benim onlara karşı sevgimin büyüdüğü çok belliydi. Çocuklardan ikisi 2 senedir yaz aylarında açılan bu lunaparka daha önce gelme fırsatı bulmamıştı. Bu lunapark çok büyük olmasa da vakit geçirip onları mutlu etmek için eğlenceli bir yerdi. Yoldayken çocuklardan en çok binmek istedikleri 2 alete karar vermelerini istedim. Ve alana vardık. Hep birlikte çocuklardan 5 tanesi çarpışan arabalara binmek istedikleri için önce oraya gittik. Sümeyye Ceylin başlangıçta ona binmek istemediği için kararı ona bıraktım ve çocukların yarışını izledik. Buradayken ben de küçükken Adana’da annemle bindiğim çarpışan arabaları hatırladım ve ne kadar uzun zamandır lunaparka gitmediğimi fark

ettim. Daha sonra Ceylin, Zehra, Belinay ve Elanur tırtıl diye adlandırılan mini bir hız trenine binmek istedi ve hep beraber oraya gittik. Orada aletten sorumlu kişi benim de istersem çocuklarla binebileceğimi söyledi ve çocuklar da ısrar edince ben de onlarla birlikte bindim. Bizi aşığıdan izleyen Devran ve Ömer'e el salladık. Gerçekten uzun zamandır bu kadar çocuk ruhumu besleyen hisler hissetmemiştim ve bu bana bir özgürlük verdi. Buraya gelirken aklımda aletlere binmek fikri olmasa da çocuklarla beraber olmak onlara keyif verdiğinden daha çok bana keyif verdi gibi hissettim. Daha sonra Ahtapot adlı dönen bir alete bindirdim onları. Belinay ve Elanur biraz korktukları için onları cesaretlendirmeye çalıştım ancak işe yaramadığını görünce elbette kararı onlara bıraktım. Hep beraber Ömer, Devran, Ceylin ve Zehra'yı izleyip müzik ile dans ettik. Aslında bu noktada herkes ikişer alete binmişti ama hep beraber son kez çarpışan arabalara binmek istediler ben de vakit eve dönme vaktine yaklaşmasına rağmen onlara kıyamadım ve son kez çarpışan arabalara binip çok eğlendiler. Tekrar eve yürürken çocuklar bana teşekkür etti ama ben de bugün aşırı eğlendiğim için onlara teşekkür ettim. Ayrıca Zehra yanıma yaklaşarak abla ben seni çok sevdim deyip bana sarılınca inanılmaz duygulandım ve bizlere bu hissi yaşamamızda vesile olan derneğimizi bir kere daha anmış oldum. Çocukları evlerine göndermeden önce yarın yanlarında okuma kitapları ve sulu boyalarını getirmeleri için anlaştık.

- 3. Gün (08.09.2023):** Üçüncü günümüzde hava güzel olduğu için (genelde Erzurum'da yaşayan insanlar yaz aylarında hep parkta bahçede olmayı tercih eder) çocuklar kütüphaneye gitmek yerine yakındaki bir parkta açık havada oturmak istediler. Devran ve Ceylin kitap okumayı sevmediklerini söylediklerinde biraz üzüldüm. Bütün çocuklara kitap okumanın bir hobi olarak yapılması gerektiğini bir zorunluluk olmadığını ve herkesin zevkine göre mutlaka bir kitap bulunabileceğini anlattım. Bu yüzden kitap okumak istemeyenleri bugün zorlamadım ancak onlardan sevecekleri bir kitap bulacaklarına dair söz aldım. Yaklaşık 20 dakika kitap okumak isteyenlerle beraber oturup ben de güncelde devam ettiğim Anna Karenina kitabıma devam ettim. Aslında tesadüfen bu çok sayfalı ağır romanı yanımda getirerek onlara örnek oldum. Bu sırada Ceylin ve Devran da "Hayalimdeki Meslek" adlı resimlerini çizmeye koyuldular. Kitap okumamızın ardından, çocuklara en sevdikleri müzikleri sorarak onların olduğu bir liste hazırladım ve bir yandan bu müzikleri dinlerken bir yandan da herkes resimlerini yaptı. Ben de bilmediğim şarkılar keşfetmiş oldum. Resim yaparken Ömer ve Devran çok yakın arkadaş oldukları için aynı mesleği seçtiklerini ve polis olmak istediklerini anlattı. Bu sırada herkes gezgin olmak isteyen Zehra'nın resmini çok beğendi ve ona iltifat ettiler. Çocukların birbirlerine karşı bu kadar nazik ve içten olduklarını görmek çok güzeldi. Belinay ve Elanur hayallerinde bir meslek olmadığı için kendi isteklerine göre resim yaptılar. Bu sırada çocuklardan 8. Sınıfta olanların bu sene girecekleri sınav hakkında sohbet ettik. Ömer, Devran ve Ceylin'in üçü de Fen Lisesine gitmek istediklerini söylediler. Ben de Erzurum Fen Lisesi'nden mezun olduğum için onlara okulum hakkında bilgiler verdim. Yaklaşık bir saat kadar da bu müzikli resim yarışması dediğimiz eğlenceyle oyalandık. Zehra ve Elanur evden çağırıldıkları için resimlerini tamamlayamadan döndüler ancak onlara evlerinde bitirebileceklerini söyledim. Kalan

çocuklarla beraber yarın neler yapabileceğimiz hakkında konuştuk, çocuklar sokak hayvanlarını beslemeyi önerdiler. Bu sebeple ben de varsa evlerinden onlara su ve mama verebileceğimiz plastik kaplar getirmelerini önerdim. Ayrıca çevreyi temiz tutmamız ve nasıl sürdürülebilir yaşama katkı sunabileceğimiz hakkında biraz sohbet ettik. Bu sırada aklıma kuzeninin üniversite tezi için atık yağ biriktirdiği gelen Ömer bunu nasıl dönüştürebileceğimizi bize anlattı. Hiçbir zaman atık yağları dökmememiz ve onları uygun çöplerine atarak ayrıştırmamız gerektiğini öğrenmişti. Çocukların böyle basit olayları hemen kavrayarak ve akıllarında tutarak güncel hayatlarından örnekler verebilmeleri belki de onlarda en imrendiğim özellik oluyordu. Çocuklardan sadece Ömer'in telefonu olduğundan onlarla mesajlaşmak yerine ertesi gün için bugünden yer ve saatte anlaşış öyle vedalaştık.

4. **Gün (09.09.2023):** Sondan bir önceki günümüzde çocuklar bir daha ne zaman buluşabileceğimizi sorgulamaya başlamıştı bile. Onlarla kısa sürede böyle kuvvetli bağ kurabilmek beni çok mutlu etti. Anlaştığımız üzere ben de evden plastik peynir kabımı yıkayıp temizleyip gelmiştim. Hep beraber markete giderek kedi maması ve su aldık. Ömer ve Devran mahalleyi çok iyi bildiklerinden onların önderliğinde kedi bulmaya çalıştık. Ne yazık ki havalar soğumaya başladığından hiç kediyle karşılaşamadık. Ancak yine de 3 farklı noktaya evden getirdiğimiz kaplara mama ve su koyarak onların geleceğine ümit ettik. Yolda giderken çocukların mahalleden tanıdıkları ve çok sevdikleri evcil köpek Karamel ile karşılaştık. Karamel de onları tanıdı ve hemen üstlerine atıldı. Çocukların gerçekten hayvanları çok sevdiğine şahit oldum. Ben de dünyalar tatlısı Karamel'i sevdim. Dönüş yolumuzda Zehra evinde baktığı 'Altın' adlı balığından ve Ömer de evcil kuşu 'Cicikuş'tan bahsetti. Çocuklara yarın gelip mama ve su kaplarını kontrol edersek hem sokak hayvanı gelip gelmediğini hem de su miktarı azaldıysa veya kirlendiyse temizleyip yeniden koyabileceğimizi önerdim. Bundan sonra her zaman bu mama ve su kaplarını kontrol edeceklerine dair benim söylememe gerek olmadan sorumluluk aldılar. Yarın son günümüzde piknik yapmak ve yanımızda top getirmek üzere anlaştık.

5. **Gün (10.09.2023):** Son günümüz Pazar günü olduğu için öğleden sonra buluşmak üzere anlaştık. Bugün Elanur ailesi ile olacağından bize katılamadı. Onun yerine Belinay'ın küçük kardeşi Selinay 😊 bizle beraber geldi. Hemen evlerinin yakınındaki hem oyun parkı hem de kamelyaları olan bir parka gittik. Ömer ve Devran dün biz ayrıldıktan sonra dayanamayıp akşam tekrar mama ve su kaplarını kontrol ettiklerini ve orda yavru kediler bulup sevdiklerini anlattı. Önceki gün resmini bitiremeyen Zehra da resmini tamamlamış ve getirmişti. Gelirken yanımda evimizin altındaki pastaneden kurabiye ve poğaçalar ile meyvesuları almıştım. Hep beraber onları yerken sohbetler ettik. Ardından topla oynamak için enerjimiz geldiğinde Ömer'in annesi Hicran Hanım da bize çay getirmişti. Ona çok teşekkür ettim ve şimdi biz yakan top oynarken hatıra kalması için birkaç fotoğrafımızı çekmesini rica ettim. Çocukken bayılarak oynadığım bu oyunu biraz unuttuğum için çocuklar bana küçük bir anlatım yaptılar. Ben de onlardan bir

şeyler öğrenmiş olduğum için çok muyluydum. Daha sonra iki ağaç arasını kale yaptığımız bir futbol oynadık. Hep beraber çok yorulduğumuz için birazcık daha oturup soluklandık. Son olarak da biraz voleybol oynamaya karar verdik. Bir çember olup sırayla birbirimize atış yaptık. Bugün gerçekten çok eğlenmiş olduk. Onlara böyle güzel havalarda dışarı çıkıp sportif aktiviteler yapmanın önemiyle ilgili konuştuk. Ve sağ olsunlar benden daha çok dışarı çıktıklarını keşfetmiş oldum 😊. Bugün son olarak çocukların proje hakkındaki yorumlarını yazdırarak onlarla vedalaştım. Çocuklara numaramı bıraktım ve beni her zaman arayabileceklerini söyledim. Zehra ve Belinay hatta Selinay bile gelip sıkıca bana sarıldılar ve çok teşekkür ettiler. Ben de onlara sarıldım ve asıl benim teşekkür ettiğimi söyledim. Aslında biraz duygusal bir atmosfer oldu ama hep beraber gülüşerek vedalaşmayı başardık. Ömer, Devran ve Ceylin'e de sarılarak onlara sınavlarında başarılar diledim ve isterlerse bana dersleriyle ilgili sorular sorabileceklerini de söyledim. Ayrıca Ceylin bugün Ankara'ya yola çıkacağı için ona hep beraber iyi yolculuklar diledik. Yarın okulları açılacağından hepsine birer birer şans diledim ve evlerimize dağıldık.

Aşağıya çocuklarla beraber yaptığımız etkinliklerden fotoğraflar ile onların resimleri ve notlarını ekliyorum. Tekrardan çocuklarla tanışıp vakit geçirmemize vesile olan Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği'ne çok teşekkür ediyorum. Özellikle Erasmus'tan döndüğüm için hem çevreme kısaca adapte olamama hem de günlük hayat karmaşamdan birazcık uzaklaşıp çocuk ruhumu tekrar hatırlamama yardımcı oldu 😊.

Proje çok iyiydi
yedik gezdik çok
memnundum eğlendik
Ablama çok teşekkür
Ediyorum 😊

Bu not beni çok duygulandırdı: “Bu proje çok güzeldi kendimi evimde gibi hissettim bu günlerde tek üzüldüğüm gün var o da bugün (son gün olduğu için böyle diyormuş) çünkü sizi çok seviyorum.”

Bu proje çok güzeldi kendimi evimde
gibi hissettim bu günlerde tek üzüldüğüm
gün var o da bugün çünkü
sizi çok seviyorum.

Bu projede çok
eğlendim lunaparka
gittik piknik yap-
tık çok eğlendik
çok güzeldi heride
yeni arkadaşlar
edindik

Bu Proje çok güzel ve eğlenceli ~~oldu~~
oldu Bizi EYLÜL Abla eğlendirip
güzeldi Bu yüzden Kediye teşekkür
Ederim. @

Çok güzel eğlendik, gördük, yaptık
ettik. Görmediğimiz yerleri gördük
Teşekkür
Ederiz.

